

הלכה למעשה

ב עתלית הודיעה הנהלת בית-הסר...
הר המקומי, כי אחד האסירים, שהשתתף כסיור שנערך מטעם הכלא לאסירים בנושא גיאוגרפיה וטופוגרפיה בהר-הכרמל, ניצל את ההזדמנות, נעלם בין חורשות העצים שעל ההר.

***

זיכרונות מאפריקה

ב אילת עצרו שוטרים תייר מזמא"כ ביה אשר ניסה להפשיל את שימת לתה של אשה שישנה על חוף-הים. נדהמו לשמוע את הסברו של התייר האפריקאי למעשה: הוא חשב שחברו, אותו חיפש, מסתתר מתחת לשימלת האשה.

***

טיסות שכר

ב בני-ברק גילו בעליו של מיפעל מקומי, כי העמדת דירה, כולל שי רותים נלווים ושימוש-יחנם בטלפון, אינם פיתיון מספיק לגיוס עובדים לעבודה במפעלם, הודיעו על פתיון יותר מקורי: טיסה הלוך ושוב לאירופה וכיסוי הוצאות השהייה שם במשך שבוע ימים, לכל מי שיתמיד בעבודתו במפעל במשך שנתיים ימים.

***

בין הפטיש והסרן

ב יפו סירבה יחידה של הרבנות הצבאית להשתכן במיכנה שפונה עליידי יחידה אחרת של צה"ל מכיוון, כפי שהרבנים הצבאיים הסבירו, אי אפשר לשכן יחידה תתת במיכנה שמחלונותיו ככיוון אחד נשקפים צריחו של מיסגר מוסלמי ומחלונותיו ככיוון השני נראות יצאניות העוסקות במלאכה.

***

יצוא זוחל

ב חיפה הוגש נגד צעירה, שנתיים אחרי המעשה, כתבי-אישום בבית המישפט המקומי, על שניסתה, בעת עלותה למטוס במלחמת-העופה בן-גוריון, להבריח לחו"ל 70 נחשים, כיניהם צפעים, נחשי-אפעה ונחשי עיז החול, אשר יצואם מן הארץ, ללא היתר מיוחד, אסור.

***

זה מה שיש

ב ראשון-לציון התלונן אדם כי מישטרה כי פגש כאדם אחר אשר תינה לפניו את צרותיו האישיות, מאחר וירד מנכסיו ולכן הציע למכור לו, במחירי הדממות, את תכשיטי-הזהב של המישפחה, אותם אכן רכש הראי שונג, שגילה בכדיקה אצל צורף מקר מ, כי התכשיטים אינם עשויים זהב כי אם נחושת.

***

זירה זה רע

ב ירושלים פסק רב ראשי לשעבר כי אסור להרדים, שביקשו לסייר כספרד, לבקר במלחמת-פרים מפני א שהזירה עצמה היא "מושג לצים" (ב שהנכנס לזירה כדי לצפות בקרבות "מסייע בידי עוברי עברה, המרעיעים ומצערעים את השור" (וג ככלל, מוטב לבקר, במקום זה, בגן-חיות, כדי להתי פעל שם מ-בריתותיו של הקדוש ברוך-הוא".

***

טיפול בגמילה

ב תליאביב הפסיק בעל פאב מ קומי את מיבצע אכול וגמול, בו פתח כפאב שלו, לפיו אכלו אנשים כמה שרצו וגמלו עבור האוכל כמה שמצאו לנכון, מאחר שבשבוע הראשון של המיבצע גמלו הסועדים, בממוצע, כמחצית משווי האוכל; בשבוע השני — בשלישי בשבוע השלישי — ברבע ובשבוע הרביעי — באחוזים בודדים בלבד משווי האוכל. העולם הזה 2563

מה שהיתה "כסית" עבור המהפכנים הישראליים, מה שהיתה הגדה השמאלית בפאריס עבור הקוסמופוליטנים, היא "אטרניטי" (משמאל) לכושים העבריים

ה היסטוריה הקשוחה של הכושים העבריים כארץ מספרת כמעט על "קבוצת ה-46" לפני חצי שנה נעצרו 46 כושים עבריים, מר עמרים לגירוש, הם עתרו לבג"ץ. עתי רתם נדחתה. רובם גורשו. אחרים ממ תינים לגירושם בבתי-המאסר. כדימונה, בערד ובמיצפה-הרמון, מקומות מגוריהם של הכושים העב ריים, משוחחים בלי הרף על הקבוצה האומללה. הורים הופרדו מילדיהם, נשים מבעליהן, קהילה איכרה מפר נסים. משהו מאווירת הגירוש, מהרחמים

אומר ועיניו רושפות. מתארמות כשר ליהן. "המעמד שלנו ירד. הגירוש כמ עט שבר אותנו, גם מבחינה נפשית וגם מבחינה כספית. נשארנו בלי 46 מפר נסים. עכשיו אנחנו מחפשים עבודה בכל מקום אפשרי — במיסעדות, בחקלאות, בבניין, בניקיון, בשיטפת טלים. מקבלים תתישכר, כי אין לנו היתרי-עבודה."

אריב בן-יהודה לבוש בחולצה לבנה ובמיכנסים לבנות. הלבוש טהור, כך גם שיטת התזונה שלו. בן-יהודה הוא טיבעוני קנאי: "אוכל רק מאכלים טיבעיים, שום תוצרת של בעלי-חיים,"

כסית

שני הכושים

מלצרית בתי-הסדר גלידה מחלב-סויה

אורח בן-ישראל נקניקיות מחמוס ותירס

העצמיים וההשלמה עם הגורל, מחלחל גם אל תליאביב. בקצה רחוב בן-יהודה מצויה מיט עדה קטנה שהיא גם גלדיריה צימי חזונית: אטרניטי (נצח) המאמץ-אל ספסליה כושים עבריים רעבים, עיפיים מיום של שוטטות בתליאביב. מה שהיה כסית למהפכנים הישראליים, מה שהיתה הגדה השמאלית בפאריס לקוסמופוליטנים נלהבים, הוא אטרניטי לכושים העבריים. המקום שונה מהמפגש-שונים המסורתיים. לא מיתמרים ממנו ענני עשן ואלכוהול, וגם השיחות בו אינן פילוסופיות, מתקנות-עולם. זהו מקום קטן, נקי, כסאות ושולחנות מפלסטיק צהוב ולבן, מלצריות בצוהוב-לבן, מא כלים כושים-עבריים לגמרי, צימחור ניים, טיבעוניים. בני הכת אינם אוכלים כשר. הם נפי גשים כאטרניטי על כוס מיץ טיבעני, מדברים על הגירוש, על בעיות הפר נסה, על המאבקים שהיו והיו.

לבוש טהור, מזון טהור

א ריב בן-יהודה (33) הוא גבר גבוה ורוח. 13 שנים בארץ. אחרת גורשה לפני חודש והיא כחודר השמיני להריונה. בנה בן ה-18 נשאר בטיפול של אריב. "עכשיו יש משבר בקירובנו" הוא

הכושים

הטיבעונות של הכושים העבריים היא אמריקאית במהותה. הם מרבים באכילת פירות וירקות, חיטה מלאה וסויה על כל צורותיה — חלב סויה, טופו, קוטג', תבשילי סויה. הם אינם אוכלים רגים או עוף, גם לא חלב וכיצים. נעמה בתי-ישראל היא המלצרית ר עדינה ישראל (23) היא הטבחית של אטרניטי. לפני שנה וחצי הגיעה מדימונה לתליאביב כדי לעבוד במיסעדה. "אני אוהבת לבשל. שמחה לעבוד כאן."

עדינה אוהבת להכין סלט ירקות. בסלט שלה יש ניבטי-אספסת, עג בניות, חסה, בצל ושמן-חמניות. גם הכי נתם של סלט פירות, מילקשייק מחלב סויה ופורינג גורמים לה הנאה. כך היא מכינה פורינג: לטופו היא מוסיפה פירות, רבש וחמאת-סויה, מערבכת היטב, מצננת ומגישה קר. "כשר לא אכלתי מגיל 3, היא אומרת, "זה לא חסר לי. בבוקר אני אוכלת פורינג של פירות, בצעהרני אני סלט גדול עם קוטג' מסויה. בערב אני שותה מיץ פירות. חלבון אני מקבלת מאגוזים, שומשום וסויה, ויטמין סי ממזן תפוזים, ויטמין אי ממזן גזר. "הסטקיות של תליאביב לא מפתות אותי. תמיד יש לי בתיק אגוזים ומדי רים וזה יותר טעים ומזין מהמאכלים הרעים של העיר הזו."

סלט-כות, אגוזים ותמרים

ע נואלי בן-ישראל (37) מגיע לתליאביב פעמיים בשבוע עם ארגז של תכשיטים: הוא מסתובב ברחובות הלחים, מנסה למכור עגילים וצמידים. אחרי כמה שעות הוא צונח באטרניטי. בן-ישראל לובש גלימה כחולה, ארוכה ולראשו כיפה גדולה. 84 אחוזים של לחות בתליאביב ועל מיצחו אין אפילו טיפה אחת של זיעה. הוא גר בערד עם שתי נשותיו ושישה ילדים. נמצא בארץ 12 שנים. "עברתי בכל מיני עבודות, הוא אומר. "בבניין ובהובלה קצת קשה עכשיו. לא רוצים לתת לנו עבודה. הצטרכתי למצוא משהו כדי להשיג כסף להאכיל את הילדים שלי. התחלתי לעשות תכשיטים. גם ככה אני לא מרוויח הרבה כסף. אנשים לא קונים כמו בעבר."